

eier og har overtaget Gaarden i den senere Tid, f. Ex. efter Loven af 8de April 1851, saa svarer han vel ikke Arvefæsteafgift, men maa forrente den Kapital, som indstaaer i hans Eiendom, og han vil altsaa ikke desto mindre komme til at svare den fulde Skat af sit Hartkorn, nemlig 3 Rd. 24 f. Forsaavidt man altsaa ikke vil gaae over til en reen Indkomstskat, vilde jeg meget tilraade, at man paa en eller anden Maade søgte at lette Skattebyrden for de Hartkornsbrugere, som have Gjæld paa deres Eiendom. I og for sig forekommer det mig heller ikke at være saa vanskeligt, da Tilstedeværelsen af en saadan Gjæld jo kan godtgøres ved Panteattest. Jeg skal dernæst henlede Opmærksomheden paa § 4, der mulig kan give Anledning til endeel Misforstaaelse. Jeg har maaskee ogsaa forstaaet den feil, og maaskee ikke; jeg har fra først af forstaaet den ligesom den ærede foregaaende Taler, der meente, at en Kapitalindtægt af 7,000 Rd. ikke kunde blive beskattet, men jeg er rigtignok senere kommen til at forstaae Paragrafen paa en anden Maade, nemlig saaledes, at enhver nok saa lille Kapital, som en Jordbruger har ved Siden af den Indtægt, som han har af Jorden, skal beskattes, saasnart Indtægt af Jord og Kapital tilsammen udgjør 300 Rd. Der er et andet Punkt i § 4, som heller ikke er mig ganske klart. Det er, at Listen over de Afgiftpligtige skal fremlægges til offentlig Eftersyn, forsaavidt deres Indtægt er under 900 Rd. Det forekommer mig, at det ikke er ganske klart; Listen maa vel ogsaa fremlægges til Eftersyn, selv om Skatteindtægten er ansat høiere. Jeg kan ikke trøe Andet, end at det maa være Meningen. Den ærede sidste Taler har berørt de smaa Hartkornseiere. Jeg kan tiltræde en Deel af, hvad han derom har anført. En almindelig Arbejdsmands Indtægt er jo større under saadanne Forhold som nu, og den Skat, som han vil kunne komme til at svare, saa ubetydelig, et Par Mark troer jeg, at han med Glæde ogsaa vil bringe sin ringe Skærb; men naar man kommer over paa en reen Indtægtskat, ville alle disse Vanskeligheder og Betæneligheder falde bort, og det er altsaa mit principale Standpunkt i Sagen, om det ærede Thing vil gaae ind paa en reen

Indkomstskat eller en Skat paa Formue og Leilighed.

Ordf: Jeg kan ikke nægte, at det maaskee vilde være heldigere for Eensartethedens Skyld, hvis det, som den ærede sidste Taler udtalte, vilde være muligt at gjøre Landbeskatningen til en reen Indkomstskat; men jeg troer det maa siges, at der er uoverstigelige Vanskeligheder i Veien for en saadan Forandring i Loven. Hvad jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, er et enkelt Forhold, som netop er opstaaet ved den forskjelligartede Maade at beskatte paa, som her er indført, mellem Landet paa den ene Side og Byerne paa den anden. Jeg vilde navnlig henlede Opmærksomheden paa det særegne Forhold, som opstaaer, naar Bestynderen af en Landeiendom har fast Ophold i en Kjøbstad eller Kjøbenhavn og der har svaret Formue- og Leilighedsstat eller Indkomstskat. Han har jo nemlig saa svaret den af sin hele Indtægt og altsaa ogsaa af det Udbytte, han har af sin Jord. Nu kan det jo ikke være Meningen; at han skal svare Skat paa to Steder eller to Gange af den samme Eiendom. Men det er ikke ligegyldigt, netop paa Grund af den forskjelligartede Beskatningsmaade, paa hvilket Sted han kommer til at svare Skatten. Der er nemlig den Forskjel, at dersom Skatten erlægges ud paa Landet af Jorderne, gaaer den direkte til Statskassen, men hvis den derimod erlægges i en Kjøbstad, gaaer den til Afdrag paa det Bidrag, som Kjøbstaden har at svare. Da nu efter min Formening dette Bidrag af Kjøbstaden er sat paa den Maade, at man har taget et væsentligt Hensyn til, hvad Indtægtskatten i Kjøbenhavn og hvad Formue- og Leilighedsstaten i Kjøbstæderne hidtil har været, saa maa den Skat, som en saadan Eiendomsbesidder — og af dem vil det jo indrømmes, at der er mange, navnlig i Kjøbenhavn — har svaret, være taget i Beregningen ved Fastsættelsen af det Totalbeløb, som Kjøbenhavn og Kjøbstæderne skulle svare i Krigsskat ligeoverfor Hartkornet. Disse Eiendomsbesiddere kan man ikke tage bort fra Kjøbstæderne, som da ville blive forurettede. Det forekommer mig derfor, at det maa synes rimeligt, at saadanne